

ZAPISNIK

sa 138. sjednice Odbora za ekonomiju, finansije i budžet Skupštine Crne Gore, održane 18. aprila 2016. godine

Sjednica je počela u 9:10 časova.

Predsjedavao je Aleksandar Damjanović, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisustvovali poslanici: Zoran Jelić, Veljko Zarubica, Filip Vuković, Rešid Adrović, Damir Šehović, Almer Kalač, Srđan Milić i Goran Tuponja.

Sjednici nijesu prisustvovali poslanici: Nik Gjelošhaj, Strahinja Bulajić, Nebojša Medojević i Milutin Đukanović.

Sjednici je, u svojstvu predstavnika inicijatora kontrolnog saslušanja prisustvovao poslanik Raško Konjević, dok je u skladu sa članom 55 Poslovnika Skupštine, kao zainteresovani poslanik, prisustvovao poslanik Mladen Bojanić.

Sjednici su, u svojstvu saslušanih lica, prisustvovali: Branimir Gvozdrenović, ministar održivog razvoja i turizma i Biserka Dragičević, v.d. sekretara Sekretarijata za razvojne projekte.

Sjednicu, u skladu sa članom 67 Poslovnika Skupštine, bez prava učešća pratili su: predstavnici Ministarstva održivog razvoja i turizma, Maja Kovačević, Uroš Andrijašević i Danilo Gvozdrenović; član Borda direktora „Montena Invest“ LTD, Vladislav Popović i predsjednik Borda direktora „Nega Tours Montenegro“, Dejan Gardašević.

Rad sjednice su pratili predstavnici medija.

Predsjednik Odbora konstatovao je da postoji kvorum za rad i punovažno odlučivanje.

Na sjednici je održano

KONTROLNO SASLUŠANJE

Branimira Gvozdrenovića, ministra održivog razvoja i turizma i Biserke Dragičević, v.d. sekretara Sekretarijata za razvojne projekte, kako bi se utvrdile činjenice i okolnosti u vezi sa validnošću izdate garancije, shodno Aneksu ugovora, za završetak radova na hotelu „As“ u Perazića Dolu

* * *

Predsjednik Odbora Aleksandar Damjanović, u uvodnom obraćanju, podsjetio je da je Odbor, polazeći od inicijative poslanika Raška Konjevića, Draginje Vuksanović i Izeta Bralića, na 136. sjednici održanoj 7. aprila 2016. godine, u skladu sa članom 75 stav 2 Poslovnika Skupštine Crne Gore, donio Odluku o održavanju kontrolnog saslušanja. Odbor je tada odlučio da, pored Branimira Gvozdrenovića, ministra održivog razvoja i turizma, sasluša i v.d. sekretara Sekretarijata za razvojne projekte, Biserku Dragičević.

Predsjednik Odbora ukazao je da saslušanje treba da omogući da se utvrde činjenice i okolnosti u vezi sa validnošću izdate garancije, odnosno da se utvrdi da li su nadležni državni organi vodili računa o zaštiti državne imovine i da li je bilo povreda zakonske regulative. Podsjetio je, takođe, da je povodom kontrolnog saslušanja, 8. aprila 2016. godine, uputio dopise:

- Žarku Šturanoviću, generalnom sekretaru Vlade Crne Gore da dostavi Informaciju o aktivnostima na sjednicama Vlade Crne Gore povodom realizacije ugovora i obaveza koje se odnose na hotel „As“ i

- Dejanu Gardaševiću, predsjedniku Odbora direktora „Nega Tours Montenegro“ DOO da dostavi, ukoliko ocijeni potrebnim, viđenje ove kompanije o aktivnostima u vezi sa privatizacijom hotela „As“ u Perazića Dolu i realizovanim investicijama.

U odnosu na navedeno, ukazao je da je Vlada dostavila Informaciju koja je u skladu sa Zakonom o tajnosti podataka označena stepenom tajnosti „interno“, 15. aprila 2016. godine pred kraj radnog vremena. S tim u vezi ukazao je da je neposredno, prije početka sjednice ostvario uvid u istu, na način kako je propisano u skladu sa Zakonom o tajnosti podataka. Takođe, ukazao je na mogućnost da se ostvari uvid u navedenu informaciju, na način da se sjednica zatvori za javnost na određeno vrijeme ili da poslanici, koji to žele, ostvare uvid, na Zakonom predviđen način.

Takođe, obavijestio je Odbor da su predsjednik Borda direktora „Nega Tours Montenegro“ DOO, Dejan Gardašević i član borda direktora kiparske firme „Montena Invest“ LTD, Vladislav Vanja Popović dostavili dopis, 14. aprila 2016. godine, koji je proslijeđen članovima Odbora i inicijatoru kontrolnog saslušanja.

Odbor je, takođe, prilikom rasprave imao u vidu i Informaciju o aktivnostima na realizaciji Ugovora o kupoprodaji hotela „As“ HTP „Budvanska rivijera“ AD, Vlade Crne Gore i AD ZAO „Nega tours“ Moskva br. 04/1-1250 zaključenog 24. maja 2002. godine; Ugovora o regulisanju međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji hotela „As“ između Vlade Crne Gore i AD ZAO „Nega tours“ zaključenog 24. maja 2002. godine i Aneksom br.1 Ugovora o regulisanju međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji hotela „As“ između Vlade Crne Gore, AD ZAO „Nega tours“ i „Montena Invest“ LTD, zaključenog 17. februara 2014. godine. Navedena informacija, dostupna je na internet stranici Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte.

Nakon uvodnih napomena, otvorena je rasprava u kojoj su učestvovali poslanici: Aleksandar Damjanović, Zoran Jelić, Veljko Zarubica, Raško Konjević, Mladen Bojanić, Goran Tuponja i Srđan Milić.

Poslanik Zoran Jelić, postavio je pitanje koje se odnosilo na ulogu Sekretarijata za razvojne projekte u cjelokupnom procesu i efekte potpisivanja Aneksa ugovora. Takođe, interesovalo ga je da li su investitori bili prinuđeni da potpišu Aneks ugovora i obezbijede garanciju od 3 miliona eura.

V.d. sekretara Sekretarijata za razvojne projekte, Biserka Dragičević, upoznala je Odbor da je Sekretarijat krajem 2012. godine započeo aktivnosti koje su se odnosile na analizu oba ugovora (Ugovor o kupoprodaji hotela „As“ i Ugovor o regulisanju međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji hotela „As“) i ukazala da je Sekretarijat postupao u skladu sa nadležnostima propisanim Uredbom o organizaciji i načinu rada državne uprave i na osnovu zaključaka koje je Vlada Crne Gore usvajala krajem 2012. godine i tokom 2013. godine. Navela je da je polazeći od zaključaka koje je Vlada usvojila 9. maja 2013. godine, Sekretarijat obavijestio investitora da ukoliko u roku od 30 dana dostavi uvjerljive elaboraciju da je sposoban da izvrši ugovorne obaveze, završi investicioni program i dostavi odgovarajuću garanciju, to može biti osnov za pripremu Aneksa ugovora. S tim u vezi, navela je da je investitor pokazao spremnost da realizuje predmetnu investiciju kroz faznu izgradnju, kao i da je u toku trajanja prve faze (u periodu od dvije godine) spreman da dostavi bankarsku garanciju, kao sredstvo obezbjeđenja ukupno ugovorene obaveze. Imajući u vidu navedeno i inicijativu investitora da se zaključi

Aneks ugovora, navela je da je pripremljen tekst Nacrta aneksa predmetnog ugovora kojim je definisana obaveza u iznosu od 15 miliona eura za prvu fazu i dodatnih 35 miliona eura za drugu fazu investicionog ulaganja, izgradnja hotela od pet zvjezdica, dostavljanja bankarske garancije u iznosu od 3 miliona eura, kao i definisana kazna za propuštanje da se takva garancija ne dostavi. Takođe je informisala Odbor da su rokovi za izvršenje svake faze utvrđeni kao bitni elementi ugovora što je, po njenom mišljenju, prednost, imajući u vidu mogućnost raskida ugovora i naplate penala. Na kraju izlaganja, navela je da je Vlada Predlog aneksa usvojila na sjednici održanoj 3. oktobra 2013. godine.

Poslanik Zoran Jelić, konstatovao je da investitor nije imao dovoljno sredstava da završi predmetnu investiciju, kao i da je Sekreterijat postupao u skladu sa svojim nadležnostima.

Poslanik Aleksandar Damjanović, naveo je da je u momentu zaključenja ugovora, 24. maja 2002. godine, između „Nega Tours“ i Vlade Crne Gore, postojala ugovorna obaveza Ministarstva da izda građevinsku dozvolu u roku od 30-45 dana, kako bi se počelo sa realizacijom projekta. S tim u vezi poslanika je interesovalo zbog čega je građevinska dozvola izdata tek nakon dvije godine imajući u vidu da je investitor čekajući dozvolu dislocirao sredstva koja je namijenio za druge projekte. Takođe, naveo je da je interesantna odredba člana 7 Aneksa ugovora kojom se mijenja član 12 osnovnog Ugovora a koji se odnosi na regulisanje međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji hotela „AS“ u Perazića dolu a kojim je definisano da kompanija „Nega tours“ u slučaju raskida ugovora ima pravo da traži povraćaj dijela uložених sredstava u iznosu od 70%, na način da, u slučaju da ugovor bude raskinut iz razloga navedenih u čl. 2, 3 i 5 Aneksa ugovora, Vlada zadržava pravo naplate punog iznosa bankarske garancije, kao ugovornu kaznu, a obaveza povraćaja datog i naknade štete biće određena u skladu sa zakonom, i zatražio pojašnjenje navedene odredbe.

Ukazao je da po članu 7 Aneksa ugovora, koji je potpisao ministar održivog razvoja i turizma, u slučaju raskida ugovora, država obavezna da obešteti investitora, i da bi se moglo desiti da se, uzimajući u obzir određene informacije, hotel vrati u vlasništvo HG „Budvanska rivijera“ i na taj način neki investitor, koji je vlasnik 30% „Budvanske rivijere“, postane i vlasnik oko 1/3 hotela „As“. Imajući u vidu navedeno, interesovalo ga je da li su osnovnim Ugovorom i Aneksom ugovora zaštićeni interesi države u slučaju raskida Ugovora, a polazeći od garancije i njenog aktiviranja, za koju se ispostavilo da je nevalidna. Takođe, naveo je da je investitor, dopisom, obavijestio Odbor da je došlo do kršenja zakonskih odredbi imajući u vidu da su napravljena dva pokušaja da se kod PJ Uprave za nekretnine Budva, izvrši prepis, odnosno imovina vrati u vlasništvo „Budvanske rivijere“, u trenutku kada ugovor još uvijek nije bio raskinut i postavio pitanje da li je bilo takvih pokušaja.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdrenović naveo je da je Vlada Crne Gore 2013. godine usvojila Predlog Aneksa ugovora na predlog Sekretarijata za razvoj i ovlastila resornog ministra da potpiše Aneks ugovora i dovede posao do kraja. Istakao je da je u februaru 2014. godine potpisan Aneks ugovora, kada je investitor obezbijedio garanciju. Ukazao je da je za izdavanje građevinske dozvole neophodno dostavljanje svih dokumenata, da je posljednji dokument koji je dostavljen bila bankarska garancija i da je građevinska dozvola izdata šest dana nakon njenog dostavljanja. Obavijestio je Odbor da je Ugovor, shodno kojem je definisana norma da ako se ne ispune određene obaveze koje su bile inicirane od strane investitora (investiciona obaveza u prvoj fazi od 7,5 miliona eura, investiciona obaveza u drugoj fazi 35

miliona eura, kao i da se krajem 2015 godine dio hotela stavi u funkciju) jednostrano raskinut i da se pristupilo određenim aktivnostima. Naveo je i da je 2013. godine pokrenut raskid Ugovora i da su pravne službe Ministarstva u komunikaciji sa Zaštitnikom imovinsko-pravnih interesa Crne Gore, pristupili realizaciji zaključaka Vlade u kojima je precizno navedeno da imovinu treba prevesti u početno stanje odnosno stanje kada je ugovor potpisan. Imajući u vidu navedeno, Ministarstvo je dostavilo inicijativu Upravi za nekretnine koja je odgovorila da ne postoji pravni osnov za povrat imovine u početno stanje.

Poslanik Aleksandar Damjanović naveo je da član 15 Ugovora o kupoprodaji nije ispoštovan jer se Vlada obavezala da preduzme sve potrebne mjere i upotrijebi svoj uticaj kako bi „Nega tours“ od nadležnih organa bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od podnošenja zahtjeva dobila sve neophodne dozvole i saglasnosti kao i druge odluke koje su neophodne za izvođenje svih potrebnih radova. Imajući u vidu navedeno, interesovalo ga je ko je utvrdio ovakvu normu da se u roku od 30 dana izađe u susret investitoru, respektujući da je kompanija „Nega tours“ do 2006. godine kompletirala dokumentaciju. Takođe, interesovalo ga je da li će Crna Gora, ukoliko se raskine ugovor sa kompanijom „Nega tours“ biti u obavezi da isplati određena sredstva vlasniku ove kompanije koja je od 2009. godine u vlasništvu kompanije „Montena invest“ LTD. Naveo je i da ne vidi logiku da investitor investira 6 miliona eura za 15% vlasništva u HG „Budvanska rivijera“ i sa partnerom i još 6 miliona eura dođe do 30% vlasništva, a time i 30% vlasništva hotela „As“ za koji će država imati obavezu, da shodno ugovoru plati više nego što su investitori platili za kupovinu 30% vlasništva „Budvanske rivijere“. Ponovio je da ga interesuje tačan iznos sredstava koje država, potencijalno, treba da plati kompaniji „Nega tours“ odnosno „Montena Invest“, kao i da li je bilo pokušaja da se izvrši prenos vlasništva na državu bez relevantne dokumentacije.

Ministar održivog razvoja i turizma Branimir Gvozdenović, ponovio je da su za izdavanje građevinske dozvole, neophodne aktivnosti koje investitor mora da realizuje. Naveo je da je zahtjev za izdavanje građevinske dozvole podnijet 21. decembra 2004. godine, dan prije isteka rješenja o lokaciji za urbanističko tehničke uslove, što upućuje na činjenicu da je investitor žurio da preda zahtjev prije isteka navedenog roka. Istakao je da shodno Zakonu o uređenju prostora i izgradnji objekata, koji je važio u tom trenutku, građevinska dozvola izdata na osnovu dostavljenih dokumenata, kao što su: dokaz o pravu svojine, dokaz o uređenju međusobnih odnosa, vodovodna saglasnost, elektroenergetska saglasnost, sanitarna saglasnost, saobraćajna saglasnost, potvrda Javnog preduzeća „Regionalni vodovod“, mišljenje Instituta za zaštitu na radu, saglasnost Javnog preduzeća „Morsko dobro“ i ostala dokumenta koja se uređuju posebnim propisima. Ukazao je da je navedena dokumentacija dostavljena zaključno sa 7. decembrom 2006. godine, a već 13. decembra 2006. godine, izdata građevinska dozvola. Podsjetio je da je 2013. godine pokrenut raskid ugovora i to za četiri kompanije: Hotel „As“, Hotel Centar Igalo, Hotel Planika i hotel Jezera, sa zahtjevima za nadoknadu štete. Takođe, naveo je da pravne službe Ministarstva u saradnji sa Zaštitnikom imovinsko-pravnih interesa, smatraju da je ovo jednostrano raskinut ugovor, i da je u skladu sa zaključkom Vlade podnijeta inicijativa za vraćanje u pređašnje stanje, što nije prihvaćeno od Uprave za nekretnine.

Poslanik Aleksandar Damjanović, postavio je pitanje v.d. sekretaru Sekretarijata koje se odnosilo na procjenu eventualne naknade štete za investitora, koja je evidentna, ukoliko dođe do raskida ugovora iz razloga neispunjenja obaveza i da li će naknada štete biti u ravni

investicije u „Budvansku rivijeru“, gdje bi novi vlasnici za 12 miliona eura dobili i 30% hotela u Perazića dolu, u slučaju da se desi da se hotel u izgradnji vrati „Budvanskoj rivijeri“. Takođe, ukazao je i na Ugovorom o regulisanju međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji hotela „As“ odredbu, koja predviđa javnu prodaju, u slučaju raskida istog.

V.d. sekretara Sekretarijata za razvojne projekte, Biserka Dragičević, navela je da je, u ovom momentu, teško odgovoriti na postavljeno pitanje jer je štetu pretrpjela i Vlada Crne Gore i „Budvanska rivijera“ i da se trenutno rade ekonomske, pravne i finansijske analize kako bi se u narednom postupku moglo konkretno utvrditi kolika je šteta obje ugovorne strane. Takođe, ukazala je da je navedeno bilo razlog što je članom 7 Aneksa ugovora izmijenjen član 12 Ugovora, a što je potpuno u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima, koji propisuje da su u slučaju raskida ugovora, obje ugovorne strane u obavezi vratiti dato i čime su dodatno zaštićeni interesi države, jer je član 7 Aneksa ugovora omogućio da se naplati i bankarska garancija u iznosu od 3 miliona eura, kao garancija za ugovornu kaznu, te da ni na koji način nije umanjena mogućnost da Vlada i „Budvanska rivijera“ u sudskom postupku utvrđuju štetu koju su pretrpjeli zbog neispunjenja ugovorne obaveze od strane investitora.

Poslanik Veljko Zarubica, konstatovao je da se na osnovu dobijenog odgovora ministra može zaključiti da je Vlada ispoštovala rok koji se odnosi na dobijanje građevinske dozvole. Ukazao je da je, u dopisu investitora koji je dostavljen članovima Odbora, navedeno da je zbog kašnjenja u izdavanju građevinske dozvole, investitor ostao bez partnera iz Rusije i postavio pitanje da li ministar u tome vidi svoju krivicu.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdenović, istakao je da ne misli da Vlada snosi ikakvu odgovornost za navedeno jer je, kada je kompletirana dokumentacija, građevinska dozvola izdata u roku od četiri radna dana.

Poslanik Raško Konjević, u svojstvu predstavnika inicijatora kontrolnog saslušanja, podsjetio je da se treba fokusirati na predmet kontrolnog saslušanja, a to je bankarska garancija. Istakao je da nema namjeru da ulazi u odnos između investitora i države, jer će na osnovu svega što se dešava odlučivati nadležni sud, shodno ugovoru. Postavio je pitanje ko je u Vladi, odnosno, resornim tijelima Vlade, imenom i prezimenom, bio zadužen da provjeri validnost izdate bankarske garancije i ocijenio da je neko to morao provjeriti. Iskazao je mišljenje da se bankarska garancija mogla provjeriti kod bilo koje poslovne banke preko SWIFT¹-a. Takođe, ukazao je da je Aneksom ugovora, članom 2, definisano da je kupac u obavezi da izda validnu bankarsku garanciju. S tim u vezi naveo je da je bankarska garancija izdata od Sberbanke, koja je, po njegovom mišljenju, najbolja ruska banka, te da je, imajući i to u vidu, provjera garancije bila još jednostavnija. Iskazao je stav da je nedopustivo da bankarska garancija nije provjerena i da je Vlada, odnosno, država dovedena u poziciju u kojoj se nalazi i da se nakon dvije godine, kada je garancija trebalo da se naplati, spozna da ista nije validna. Ocijenio je da navedeno ukazuje da su članovi Vlade i Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte, na neki način, bili obmanuti jer su dobili informaciju da je izdata garancija od Sberbanke na iznos od 3 miliona eura. Takođe, zaključio je da je Vlada odlučivala o nečemu što je falsifikat, a da to niko nije

¹ SWIFT – (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication - Udruženje za međunarodne, međubankarske finansijske telekomunikacije), je međunarodna bankarska mreža i softver za razmjenu poruka.

provjerio. Interesovalo ga je i na koji način, u kojoj proceduri, je dostavljena bankarska garancija i postoje li odgovarajući dokumenti koji to potvrđuju.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdenović, ukazao je da je Vlada, kada je razmatrala Aneks ugovora, precizno definisala da se u određenom roku mora dostaviti kvalitetna bankarska garancija koja je prihvatljiva za Savjet za privatizaciju, te da ni on ni kolega Konjević na toj sjednici Vlade nijesu bili upoznati koja će bankarska garancija biti dostavljena, ali i ukazao da je u toj dokumentaciji bio dostavljen predlog teksta bankarske garancije koji je bio vezan za Atlas banku. Naveo je da je nakon usvajanja Aneksa ugovora na sjednici Vlade, trebalo pristupiti potpisivanju ugovora i da je potpisivanje istog bilo vezano i za aktivnosti koje se odnose na bankarsku garanciju. Obavijestio je Odbor da je predsjednik Borda direktora „Nega tours Montenegro“, Dejan Gradašević, 19. decembra 2013. godine dostavio mejl u čijem prilogu je bilo pismo na ruskom jeziku, koje se odnosi na izdavanje bankarske garancije; mejlom, takođe, obavještava stručne službe Ministarstva da je postigao dogovor sa Sberbankom oko izdavanja garancije i dostavlja dopis Sberbanke kojim Sberbanka potvrđuje spremnost da bude garant investitora u ovom poslu. Dalje, 24. januara 2014. godine, mejlom, Dejan Gradašević, „Nega tours“, dostavlja tekst garancije, koje je, kako navodi, usaglašen sa Sberbankom iz Moskve. Dopisom od 24. januara 2014. godine, takođe, Gradašević je naveo da je izdavanje garancije predviđeno Aneksom, ko i da su izabrali Sberbanku zbog dugogodišnje saradnje sa istom i zbog činjenice da su kod te banke založene investitorove nekretnine u Rusiji, i da ovaj dopis sadrži predlog teksta garancije. Ukazao je i da je 24. januara 2014. godine Ministarstvo dostavilo tekst garancije tenderskoj komisiji, a 25. januara 2014. godine, dostavilo tekst garancije na provjeru i Ministarstvu finansija sa zahtjevom da se provjeri rejting banke. Zatim, 27. januara 2014. godine, Ministarstvo dostavlja tekst garancije Savjetu za privatizaciju i kapitalne projekte uz kompletnu prateću dokumentaciju, koja uključuje prevod teksta na crnogorski i engleski jezik, kao i dopis koji je Ministarstvo finansija uputilo Centralnoj banci Crne Gore u smislu provjere boniteta banke i stav Ministarstva finansija o tekstu garancije. Takođe, naveo je da je Savjet za privatizaciju i kapitalne projekte zauzeo pozitivan stav što je vidljivo iz zaključaka sjednice Savjeta održanog 27. januara 2014. godine, kao i citirao pomenute zaključke. Istog dana, Ministarstvo finansija je elektronskom poštom dostavilo Ministarstvu održivog razvoja i turizma odgovor u kome se konstatuje da je tekst garancije u redu, uz primjedbu da se koriguje engleski prevod naziva Privrednog suda. Dalje, ukazao je da 12. februara 2014. godine investitor Ministarstvu održivog razvoja i turizma dostavlja predmetnu garanciju, koja je zavedena, a koju je predala saradnica g. Gradaševića i koju je Ministarstvo, sa prevodom, uputilo sekretaru Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte. Zaključio je da se iz navedenog vidi da je Ministarstvo, uz formalnu komunikaciju sa ostalim nadležnim institucijama, sprovelo sve neophodne radnje u vezi pravilnog formulisanja teksta garancije, provjere boniteta banke izdavaoca, provjere ispravnosti teksta po prijemu garancije uz poštovanje procedure prethodnog konsultovanja, pribavljanja mišljenja i dostavljanja garancije nadležnim organima. Nakon navedene, administrativne faze, investitor je nastavio posao na projektu, s obzirom da su se stekli uslovi za primjenu Aneksa ugovora. Takođe, shodno Aneksu ugovora, formirana je komisija koja je izvršila kontrole i koja je na osnovu sprovedenih kontrola, 19. januara 2015. godine, sačinila izvještaj kojim je konstatovano da je investitor u prvoj godini po aktiviranju Aneksa ugovora, uložio u fazu I i fazu II, ukupno 5.576.721,00 eura od čega 3 miliona eura u fazu I (Aneksom ugovora obaveza ulaganja u fazu I bila je 7.5 miliona eura). Krajem godine, 28. decembra 2015. godine, razmatrana je informacija o aktivnostima na

realizaciji Ugovora o kupoprodaju hotela „As“, i konstatovano je da se projekat ne realizuje na način utvrđen Aneksom ugovora i zadužuje Ministarstvo da pokrene pitanje naplate garancije. Takođe, ministar je ukazao da u tom momentu niko nije sumnjao da li je garancija validna. S obzirom da je datum isteka važenja garancije 1. februar 2016. godine, ministar je obavijestio Odbor da je Ministarstvo 14. januara 2016. godine, preko Ambasade Crne Gore u Moskvi, uputilo Sberbanci poziv za plaćanje garancije. Takođe, naveo je da 19. januara 2016. godine, Sberbanka elektronski dostavlja obavještenje da garancija nije izdata od strane ove banke.

Ministar Gvozdenović ukazao je da su, u cilju potpunog formalnog postupanja, predstavnici Ministarstva otputovali u Moskvu i zajedno sa predstavnicima Ambasade, 26. januara 2016. godine, Sberbanci zvanično uručili garanciju sa protestnim pismom, što je konstatovano potvrdom koja je potpisana i pečatirana od strane nadležne osobe u Sberbanci. Ukazao je, takođe, da je istog dana održan sastanak sa predstavnicima Sberbanke, kada je zaključeno da je Sberbanka još jednom provjerila vrijednost garancije, te dostavila zvaničan odgovor preko Ambasade Crne Gore. Dana 18. februara 2016. godine, Ambasada Crne Gore u Moskvi je zvaničnim dopisom Sberbanke informisana da ova banka nije izdala navedenu garanciju. Ministarstvo je 29. februara 2016. godine, informisalo Vladu o svim činjenicama vezanim za naplatu garancije. Ocijenjujući da postoji osnovana sumnja da se radi o falsifikatu garancije, ukazao je da je Ministarstvo 8. marta 2016. godine predalo krivičnu prijavu Tužilaštvu uz dostavljanje kompletne dokumentacije, i da je prijavom obuhvaćeno šest lica, koja su posredno ili neposredno uz investitora bila povezana sa izdavanjem garancije. Dana 14. aprila 2016. godine, Ministarstvo je dopunilo prijavu imajući u vidu dopis investitora u kome se navodi da su spornu garanciju obezbijedili preko finansijske agencije „Miraž“, te da su oni, kako navode, ili kolateralna žrtva sankcija koje je Crna Gora uvela Rusiji, ili žrtva sofisticirane kriminalne mreže u Moskvi, koja je aktivna u finansijskim djelatnostima. Ministar je ukazao i da, u dopisu, investitor navodi da ne spori činjenicu da nijesu završene obaveze predviđene Aneksom Ugovora, te da kod njih postoji spremnost za nadoknadu sume po bankarskoj garanciji, uz prihvatljivo rješenje po pitanju ukupnog raskida ugovora, u novonastaloj situaciji. U odnosu na komunikaciju sa investitorom, ukazao je da je za taj dio posla, u Ministarstvu, zadužena generalna direktorica Direktorata za turistički razvoj, Olivera Brajović, sa sekretarom Savjeta za privatizaciju, Aleksandrom Tičićem. Konstatovao je da nijedan akt nije prekršen prilikom sprovođenja procedure i da su ljudi savjesno radili svoj dio posla. Ukazao je da je, nakon ovoga što se desilo, pokrenuta inicijativa za definisanje određenog uputstva.

U odnosu na navode poslanika Konjevića da je ministar održivog razvoja i turizma na sjednici Vlade izjavio da je neka garancija validna ili nije, ponovio je da to nije istina, jer se na sjednicama Vlade o validnosti garancije nije govorilo. Naglasio je da je, imajući u vidu da je u to vrijeme poslanik Konjević bio član Vlade, takođe postojala mogućnost da i on bude zadužen da potpiše ovaj ugovor, kao i da je bio u mogućnosti da iznese svoje stavove. Naglasio je da postoje stenogrami sjednica, te da je u svom izlaganju jasno prezentovao šta se dešavalo. Ukazao je i da, na posredan način, postoji mogućnost za naplatu bankarske garancije.

Poslanik Raško Konjević, u svojstvu predstavnika inicijatora kontrolnog saslušanja, naveo je da ne spori da je ministar Gvozdenović obavio odgovarajuće konsultacije unutar sistema državne uprave, kao i da se pitanje koje je postavio ne odnosi na navedeno, već da ga interesuje zašto garancija nije bila provjerena. U odnosu na izjavu ministra da postoji odgovarajuća validna garancija, u iznosu od 3 miliona eura te, da je država na taj način zaštićena, jer će moći da se naplati, potvrdio je da ministar navedeno nije izjavio na sjednici

Vlade (Savjeta) već nakon iste. Naglasio je da to nije pitanje o kome bi trebalo da se raspravlja na sjednicama Vlade. Ukazao je i da bankarska garancija sadrži redni broj na osnovu kojeg je preko bilo koje poslovne banke, kroz SWIFT sistem, u roku od 24 sata dobija informacija da li je Sberbanka izdala garanciju pod navedenim brojem i kome. Konstatovao je i da nije sporna provjera boniteta Sberbanke, imajući u vidu da se radi o najboljoj ruskoj banci u državnom vlasništvu, već da je, kako je ocijenio, ozbiljan propust što bankarska garancija nije provjerena od strane osobe koja je vršila komunikaciju sa investitorom i kojoj je ista uručena.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdenović, naveo je i da 19. decembra 2013. godine investitor prilaže prateći akt Sberbanke. Ministar je ponovo ukazao da je služba radila svoj dio posla po uobičajenoj praksi i proceduri, kao i da nije bilo u nadležnosti Ministarstva da provjeri validnost garancije i da ne postoji ni jedan propis koji dodatno definiše provjere koje bi trebalo izvršiti. Ukazao je i da je Sberbanci trebalo 7 do 10 dana da utvrdi da li je to akt koji je kod njih izdat.

Poslanik Mladen Bojanić, podsjetio je da je 2002. godine hotel prodat za 5 miliona njemačkih maraka, kao i da je tadašnji vlasnik „Budvanska rivijera” dobio navedeni iznos novca. Takođe, naglasio je da je investitor tada preuzeo svih 29 zaposlenih u „Budvanskoj rivijeri”, uz obavezu da 2002. godine uloži 11 miliona eura. Podsjetio je da se u Izvještaju o realizaciji plana privatizacije za 2010. godinu Savjeta za privatizaciju, izdatog u maju 2011. godine, navodi da je prema podacima investitora, investitor uložio između 45 i 48 miliona eura, te da je evidentno da je u rekonstrukciju utrošeno značajno više sredstava od Ugovorom definisanog iznosa. Poslanik je konstatovao i da se 2011. godine, u Izvještaju Savjeta za privatizaciju, navodi da je za hotel „As” ugovorena investicija u iznosu od 11.248.000 eura, a realizovana u iznosu od oko 45 miliona eura, odnosno da realizacija investicije iznosi 400%. Poslanika je u odnosu na navedeno interesovalo da li se radi o tačnim informacijama, te da li Ministarstvo može potvrditi ili demantovati da je do 2010, odnosno 2011. godine, investitor uložio 45 miliona eura. Ukazao je da je navedeno veoma bitno jer je evidentno da će se doći do sudskog spora, u smislu da država treba da nadoknadi investitoru određenu sumu novca, koju je uložio. Ukoliko je neistinito, interesovalo ga je da li će biti pokrenuto pitanje odgovornosti ljudi iz Savjeta za privatizaciju koji su davali neistinitu informaciju javnosti, a ukoliko je istinito interesovalo ga je ko je to provjerio.

U odnosu na pokušaje da se hotel „As” uknjiži u vlasništvo „Budvanske rivijere”, interesovalo ga je zašto je do toga došlo, ocjenivši da bi navedeno bilo potpuna šteta za državu, bez obzira da li bi država povodom raskida ugovora morala da plati određeni iznos ili ne, jer je „Budvanska rivijera” dobila 5 miliona maraka na osnovu prodaje hotela. S tim u vezi, u odnosu na konstatacije v.d. sekretara Sekretarijata za razvojne projekte Dragičević, da je „Budvanska rivijera” pretrpjela štetu, interesovalo ga je kakvu, imajući u vidu da je „Budvanska Rivijera” hotel prodala, te da nije bilo socijalnog programa, odnosno da je investitor preuzeo svih 29 zaposlenih. Ukazao je i da je u međuvremenu bilo moguće da „Budvanska rivijera” bude prodana te da država u njoj nema nikakvog udjela, iskazavši sumnju da je, ukoliko je intencija da se hotel vrati u vlasništvo ovog privrednog društva, u pitanju korupcija.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdenović naveo je da postoje razne metodologije kako se definišu određene stvari i ukazao da je Ugovorom precizno definisano da se kontrola određenih investicionih aktivnosti radi na osnovu formirane Komisije. Naveo je da

je u Izvještaju Komisije iz 2007. godine, definisano da je uloženo oko 26 miliona eura, te da pretpostavlja da su sve druge stvari rezultat izjava investitora. Takođe, ukazao je da je sljedeći Izvještaj koji mu je bio na raspolaganju, Izvještaj koji je urađen u periodu između 2013. i 2014. godine, u kojem je konstatovano da je uloženo oko 5 miliona eura. Podsjetio je da je u prethodnim odgovorima precizno saopštio da je po zaključku Vlade bila pokrenuta aktivnost vraćanja imovine u početno stanje, kao i da je to urađeno na predlog pravne službe u komunikaciji sa zaštitnikom, ali kako budvanski katastar nije realizovao tu obavezu, ulazi se u sudski spor. Naveo je da u sudskom sporu vrlo precizno treba definisati sve aktivnosti, uložena finansijska sredstva, pretrpljenu štetu i ostale stvari. U nastavku izlaganja je ukazao da je Aneks ugovora potpisan, vođen elementima koji su se čuli na sjednici, da je neko investirao u prethodnom periodu, da su uložena određena sredstva, da sudski sporovi jako dugo traju i da je najbolje naći neka, moguća, kompromisna rešenja. Shodno navedenom data je nova šansa, a u okviru te nove šanse precizno je definisan rok za validnost garancije. Takođe, podsjetio je da je Komisija dva puta sačinila izvještaj, te da smatra da su isti rađeni samo ta dva puta, kao i da će se sada angažovati pravne, finansijske i ekonomske službe koje će utvrditi koliko je finansijskih sredstava uloženo, imajući u vidu da je procijenjena vrijednost objekta bila 25 miliona njemačkih maraka u momentu prodaje.

Poslanik Mladen Bojanić, naveo je da nije zadovoljan dobijenim odgovorima. Takođe, naveo je da ne može da vjeruje da ministru Gvozdenoviću nije bila na raspolaganju informacija, koju je moguće pronaći na internet stranici Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte, a gdje je navedeno da je realizacija investicije 400%, odnosno, 45 miliona eura. Takođe, bio je mišljenja da ministar ne može reći da je navedeno tačno jer bi to iskoristio investitor i s punim pravom mogao tražiti naplatu 70% od navedenih 45 miliona shodno ugovorenim obavezama. Iskazao je mišljenje i da je Savjet za privatizaciju u vezi sa privatizacijom hotela „As“ radio neodgovorno i bez kontrole. Ponovio je stav da nije moguće imovinu koja je prodana i za koju je „Budvanska rivijera“ dobila 5 miliona maraka, sada ponovo vratiti „Budvanskoj rivijeri“ zato što investitor nije ispoštovao Ugovor.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdenović u odnosu na navode poslanika Bojanića, naveo je da je u prethodnim odgovorima govorio o zvaničnom Izvještaju Komisije, koja je definisana u skladu sa Ugovorom. Saopštio je da su Izvještaj potpisali Tijana Stanković i Nebojša Popović i ukazao da su navodi poslanika Bojanića prema informacijama investitora.

Poslanik Mladen Bojanić, naveo je da je u rekonstrukciju hotela „As“, prema podacima investitora, utrošeno značajno više sredstava od Ugovorom definisanog iznosa i da ga je interesovalo da li je neko to kontrolisao. Saopštio je da se u Izvještaju Savjeta za privatizaciju iz 2011. godine ne navodi prema kome, već samo da je uloženo 45 miliona eura. Takođe, naveo je da još uvijek nije dobio odgovor zašto se hotel vraća „Budvanskoj rivijeri“.

Poslanik Srđan Milić, saopštio je da je u članu 10 Ugovora o regulisanju međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji hotela „As“, kojeg je potpisao ministar turizma Predrag Nenezić, definisano da nadzorna grupa koju će imenovati Vlada u roku od 60 dana, od stupanja Ugovora na snagu, vrši nadzor nad realizacijom programa rekonstrukcije hotela „As“. U odnosu na navedeno interesovalo ga je kada je formirana nadzorna grupa i koliko je puta isti

sproveden do 2010. godine. Takođe, naveo je da je članom 12 Ugovora o regulisanju međusobnih odnosa definisano da u slučaju da Ugovor bude raskinut „Njega – Turs“ ima pravo da od Vlade zahtijeva povraćaj dijela sredstava uloženi u hotel „As“ i to u visini od 70% sredstava koja su uložena do trenutka raskida Ugovora. Naveo je da je dva puta vršena kontrola u sastavu sledeće komisije: Veselin Drašković, Dragan Pajković i Milanka Čurović. Prvi put 29. decembra 2014. godine i drugi put 15. januara 2015. godine kada je Komisija konstatovala da su radovi bili u iznosu 5.576.721 eura, što po nalazu Komisije nije ni 50% od investicije koja je bila preuzeta obavezom iz člana 1 Aneksa ugovora za fazu I, čime su se stekli uslovi za raskid Ugovora. Takođe, ocijenio je interesantnom tezu koja se čula da su svi pretrpjeli štetu, s tim u vezi interesovalo ga je ko je u koristi od navedenog posla, imajući u vidu da je štetu imala kompanija „Njega – Turs“, koja je svojom lošom poslovnom politikom dostavila garanciju koja nije validna. Štetu je takođe imala i „Budvanska rivijera“, država Crna Gora kroz sudski spor, štetu ima i 29 zaposlenih u jednom od rijetkih hotela visoke kategorije, koji je postojao u to vrijeme u Crnoj Gori. Poslanik Srđan Milić naveo je da posjeduje određenu dokumentaciju, koja se odnosi na hotel „As“. Takođe, bio je mišljenja da bi za štetu koja je učinjena državi, trebalo da se zainteresuje vrhovni državni tužilac. Ponovio je da ga pored navedenog interesuje tačan datum kada je formirana nadzorna Komisija, da li su zaštićeni interesi države, kao i da li je tadašnji ministar turizma uz saglasnost Vlade potpisao da će se 70% uloženi sredstava u slučaju raskida Ugovora vratiti investitoru, zatim šta bi još mogla da bude šteta za Budvansku rivijeru, državu Crnu Goru i na koji način će se završiti spor sa „Nega tursom“

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdrenović istakao je da je Ugovorom koji je potpisan bilo definisano da će 2003. godine biti stavljen u funkciju hotel sa četiri zvjezdice i da će biti realizovana investicija od 22 miliona njemačkih maraka. Saopštio je da je 2004. godine podnešen zahtjev za pripreme radove i zahtjev za građevinsku dozvolu. Takođe, naveo je da je krajem 2007. godine Komisija za kontrolu investicija izvršila kontrolu investicije, te da se u skladu sa svim navedenim vidi da je ta investiciona aktivnost bila na nivou 26.018.270 mil eura. Iskazao je stav da je šteta što hotel nije stavljen u funkciju, te da treba preduzeti sve mjere kako bi se isti stavio u punu funkciju. U vezi sa navedenim, ukazao je da određene aktivnosti koje se moraju preduzeti u narednom periodu treba prije svega da budu usmjerene u tom pravcu, te da je navedeno ključna stvar koja je bila pokrenuta 2012. godine i zbog čega je potpisan Aneks ugovora.

Poslanik Srđan Milić, u drugom obraćanju još jednom je pitao da li je u roku od 60 dana od dana potpisivanja Ugovora formirana nadzorna grupa, koja je imala obavezu nadzora nad programom rekonstrukcije hotela „As“, kao i koju štetu trpi „Budvanska rivijera“.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdrenović naveo je da nadzorna grupa vjerovatno nije formirana, jer nijesu bili započeti radovi i ukazao da su radovi, u skladu sa Ugovorom, trebalo da budu završeni 2003. godine.

Poslanik Goran Tuponja, ukazao je da je potrebno da subjekti od kojih se traži određena informacija, istu dostavljaju blagovremeno, kako bi se članovi Odbora mogli na što kvalitetniji način pripremiti za sjednicu i ostvariti uvid u istu.

Predsjednik Odbora Aleksandar Damjanović, podsjetio je da je dokumentacija koja je zatražena od Vlade, stigla u petak 15. aprila 2016. godine nakon 15 časova, te da je nakon što je neposredno uoči sjednice na osnovu letimičnog uvida u istu, na način na koji je to i predviđeno za dokumenta označena stepenom tajnosti „interno“, zaključio da u njoj nema značajnijih informacija koje bi, po njegovom sudu, iziskivale da Odbor istu razmatra u posebnom dijelu sjednice.

Poslanik Goran Tuponja, saopštio je da prihvata ocjenu predsjednika Odbora da dostavljena dokumentacija, označena sa stepenom tajnosti, ne sadrži podatke koji bi značajno odlučivali o daljem radu sjednice, zbog čega neće tražiti pauzu u zasijedanju, međutim, ukazao je da navedeno ne bi trebalo da bude praksa Odbora. Imajući u vidu činjenicu da je ugovor o kupoprodaji zaključen 2002. godine, konstatovao je da stanje na terenu nakon 14 godina predstavlja nedovršena građevina koja je locirana na jednom od najljepših mjesta crnogorske obale. U vezi sa tim, iskazao je mišljenje da navedeno predstavlja rezultat jednog u nizu kupoprodajnih ugovora koje zaključuje Vlada, te da nije izuzetak već praksa da se privatizovani objekti i zemljišta u Crnoj Gori ne realizuju na način kako se planira na početku. Iznio je mišljenje da situacija u kojoj se sa hotel „As“ nalazi ne može biti riješena u narednih pet godina, te da je zbog toga mnogo ranije trebalo raskinuti ugovor. U odnosu na bankarsku garanciju, interesovalo ga je da li je Sberbanka izdala falsifikovani dokument, jer ukoliko je falsifikat prošao sve faze kontrole, a da u tom procesu nije identifikovan, ukazao je da se može ocijeniti da Crna Gora ima nedovoljne mehanizme zaštite u takvim situacijama, te da će je to koštati 3 miliona eura.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdenović, istakao je činjenicu da hotel nakon više godina nije stavljen u funkciju, te da predstavlja ozbiljan problem za crnogorski turizam, zbog čega je i predložen Aneks ugovora. Podsjetio je da je u ranijim izlaganjima ukazao da je procedura obuhvatala provjeru boniteta, teksta garancije, dokumentacije koju je investitor dostavio, kao i reviziju investicije od preko 5 miliona eura, te da u trenutku kada je pokrenut postupak za naplatu garancije nije postojala sumnja u njenu validnost. Saopštio je da je u izjavama koje su se odnosile na stanje investicije ukazao da se ista ne realizuje planiranom dinamikom ali da država posjeduje bankarsku garanciju smatrajući da je naplativa. S obzirom da garancija nije naplativa, pokrenut je spor, pri čemu se iz dopisa investitora može konstatovati spremnost da nadoknadi štetu.

Poslanik Goran Tuponja, iskazao je interesovanje da li je garancija izdata od Sberbanke ili ne, s obzirom da je ministar održivog razvoja i turizma saopštio da je preko crnogorske Ambasade u Moskvi ostvarena komunikacija posredstvom dopisa, kao i organizovani direktni susreti sa predstavnicima Sberbanke.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdenović, saopštio je da je Sberbanka dostavila Ambasadi Crne Gore pisanu potvrdu od 18. februara 2016. godine kojom informiše da to nije garancija izdata od njih.

Poslanik Damir Šehović, ocijenio je da je u odnosu na bankarsku garanciju učinjeno krivično djelo koje je nastalo kao posljedica jedne od dvije moguće varijante, i to ili od strane lica koje je dostavilo bankarsku garanciju, pa je to svjesno učinilo, ili od lica koje je u ime

Sberbanke potpisalo bankarsku garanciju, a nije ispoštovalo proceduru banke do kraja. Iskazao je uvjerenje da će se shodno zakonskim rješenjima utvrditi odgovornost, kao i lice koje je napravilo krivično djelo. Imajući u vidu konstatacije da nijedan član Vlade Crne Gore nije imao primjedbi na potrebu potpisivanja Aneksa ugovora, kao i da se na sjednicama Vlade nije raspravljalo o bankarskoj garanciji, poslanik Damir Šehović zatražio je dodatno pojašnjenje u tom kontekstu, kao i u dijelu koji se odnosi na proceduru naknade štete koja je definisana članom 7 Aneksa ugovora.

V.d. sekretara Sekretarijata za razvojne projekte, Biserka Dragičević, istakla je da Ugovor o kupoprodaji hotela koji je potpisan sa HTP „Budvanska rivijera“ nije jednostavan ugovor, jer kao i Ugovor potpisan sa Vladom ima obaveze i investiranja, te će se u postupku raskida oba ugovora sagledati. Takođe, istakla je da postoji jasna veza između oba ugovora koja podrazumijeva da raskid jednog povlači raskid drugog ugovora. Suština ugovora zasnovana je na dominantnoj obavezi kupca da ispuni sve u vezi sa realizacijom investicionog programa i stavljanja hotela u funkciju. U odnosu na visinu štete i način plaćanja ukazala je da se u ovom trenutku ne mogu precizno utvrditi, te da će navedeno biti predmet daljih analiza pravnih, finansijskih i ekonomskih stručnjaka koji će u daljem postupku, sa zahtjevom za naknadu štete uz raskid Ugovora, procesuirati tužbu prema nadležnom sudu.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdenović, u odnosu na pitanje poslanika Damira Šehovića povodom Aneksa ugovora, saopštio je da je navedeni Aneks ugovora rezultat rada i komunikacije koja je vođena do kraja 2012. godine kada je formirana nova Vlada Crne Gore. Svi članovi Vlade bili su za to rješenje, odnosno nijesu bili za raskid Ugovora pri čemu nije bilo izdvojenih mišljenja na sjednici Vlade povodom razmatranja i predloga prihvatanja Aneksa ugovora.

Poslanik Raško Konjević, u svojstvu predstavnika inicijatora kontrolnog saslušanja, saopštio je da je saglasnost koju je dao na Ankes ugovora bila zasnovana na povjerenju prema ministru održivog razvoja i turizma da je bankarska garancija validna, te da je jedan od inicijatora održavanja kontrolnog saslušanja zato što je resorno ministarstvo nakon tri godine došlo do saznanja da je garancija falsifikovana. Upoznao je Odbor sa činjenicom da je na sjednici Vlade, kada se raspravljalo o Aneksu ugovora, konstatovao da treba dati šansu investitoru u periodu do dvije godine imajući u vidu da će država biti u posjedu validne garancije Sberbanke. Ocijenio je da je nastala situacija posljedica toga što su nadležne službe ili radna tijela Vlade imala pogrešnu informaciju koja im je dostavljena iz Ministarstva održivog razvoja i turizma ili Sekretarijata za razvojne projekte, s obzirom na činjenicu da su Vlada i Savjet za privatizaciju imali informaciju da se u njihovim materijalima nalazi validna garancija Sberbanke na iznos od 3 miliona eura, a da tu garanciju prethodno nije provjerena.

Ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdenović, saopštio je da Vlada nije imala na uvid bankarsku garanciju jer ista u tom trenutku nije bila raspoloživa, te da Vlada nije mogla biti pogrešno informisana. Napomenuo je da je Aneks ugovora potpisan pod uslovom da se obezbijedi bankarska garancija, te da je Savjet za privatizaciju u skladu sa procedurom bio upoznat sa bonitetom investitora i sa usaglašenim tekstom garancije na koji je data saglasnost. Ukazao je da je bankarska garancija bila predmet rada stručnih službi koje su radile u skladu sa dosadašnjom praksom, te da ništa nije urađeno suprotno postojećim pravnim aktima.

Poslanik Mladen Bojanić, iskazao je mišljenje da su u navedenom procesu oštećeni građani, te da imaju pravo da budu informisani da je u pitanju još jedan od ugovora potpisanih na njihovu štetu. Ukazao je da je saglasan sa navodima gospođe Biserke Dragičević da kupoprodajni ugovor hotela „As“ nije jednostavan, ali i da ostaje pri stavu da ukoliko se Crna Gora nađe u situaciji da plati štetu, odnosno vrati sredstva investitoru i na taj način hotel „As“ postane vlasništvo „Budvanske rivijere“, to će predstavljati direktnu štetu građana Crne Gore.

Poslanik Srđan Milić, s obzirom da je predmetna privatizacija bila 2002. godine, interesovalo ga je ko je potpisao Ugovor o kupoprodaji hotela „As“ u Perazića Dolu, odnosno da li je Ugovor potpisao neko u ime „Budvanske rivijere“ ili ministar turizma Predrag Nenezić koji je bio u mandatu u tom periodu.

Na kraju rasprave, **predsjednik Odbora, Aleksandar Damjanović**, konstatovao je da su članovi Odbora u susret raspravi na sjednici raspolagali materijalom koji sadrži osnovni Ugovor, Ugovor o regulisanju međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji i Aneks ugovora, korespondenciju u vezi sa garancijom koja je sadržana u Informaciji Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte o aktivnostima na realizaciji Ugovora o kupoprodaji hotela „As“, te Informacijom Vlade koja je označena stepenom tajnosti „interno“. Ukazao je da je tokom dvočasovne rasprave, javnost bila u mogućnosti da čuje stavove, pitanja, odgovore i komentare povodom navedene teme.

Podsjetio je da Odbor u skladu sa članom 77 Poslovnika Skupštine Crne Gore sačinjava i dostavlja Skupštini izvještaj sa saslušanja koji sadrži suštinu izlaganja, te i da ukoliko ocjeni da postoji potreba može predložiti Skupštini odgovarajuće zaključke.

Nakon završenog kontrolnog saslušanja Odbor je odlučio da podnese Skupštini slijedeći

I Z V J E Š T A J

Odbor je, polazeći od inicijative poslanika Raška Konjevića, Draginje Vuksanović i Izeta Bralića, na 136. sjednici održanoj 7. aprila 2016. godine, u skladu sa članom 75 stav 2 Poslovnika Skupštine Crne Gore, donio Odluku o održavanju kontrolnog saslušanja.

Imajući u vidu da je ministar održivog razvoja i turizma, Branimir Gvozdenović, shodno zaključcima Vlade iz 2013. godine, 17. februara 2014. godine potpisao Aneks ugovora sa kompanijom AD ZAO „Nega Tours“, kao i da je jedan od najbitnijih elemenata za odlučivanje o prihvatanju Aneksa ugovora bila bankarska garancija naplativa na javni poziv u iznosu od 3 miliona eura, Odbor je odlučio da donese odluku o održavanju kontrolnog saslušanja kako bi se utvrdile činjenice i okolnosti u vezi sa validnošću izdate garancije, odnosno da li su nadležni državni organi vodili računa o zaštiti državne imovine i da li je bilo povreda zakonske regulative.

Uvidom u dokumentaciju konstatovano je i da je ministar održivog razvoja i turizma član Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte i predsjednik Tenderske komisije za valorizaciju turističkih lokaliteta, koja je u okviru Savjeta. Takođe, Odbor je odlučio da, imajući u vidu obuhvat teme i potrebu za što detaljnijim informacijama, sasluša i v.d. sekretara Sekretarijata za razvojne projekte, Biserku Dragičević.

Odboru su, na zahtjev, u pisanoj formi dostavljeni:

- Informacija Vlade Crne Gore, koja je u skladu sa Zakonom o tajnosti podataka označena stepenom tajnosti „interno“, 15. aprila 2016. godine i
- Dopis predsjednika Borda direktora “Nega Tours Montenegro” DOO, Dejana Gardaševića i člana Borda direktora “Montena Invest Ltd.”, Vladislava Vanje Popovića, 14. aprila 2016. godine.

Odbor je, takođe, prilikom rasprave imao u vidu i Informaciju o aktivnostima na realizaciji Ugovora o kupoprodaji hotela „As“ HTP „Budvanska rivijera“ AD, Vlade Crne Gore i AD ZAO „Nega tours“ Moskva br. 04/1-1250 zaključenog 24. maja 2002. godine; Ugovora o regulisanju međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji hotela „As“ između Vlade Crne Gore i AD ZAO „Nega tours“ zaključenog 24. maja 2002. godine i Aneksom br.1 Ugovora o regulisanju međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji hotela „As“ između Vlade Crne Gore, AD ZAO „Nega tours“ i „Montena Invest“ LTD, zaključenog 17. februara 2014. godine. Navedena Informacija dostupna je na internet stranici Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte.

II U raspravi su učestvovali poslanici: Aleksandar Damjanović, Zoran Jelić, Veljko Zarubica, Raško Konjević, Mladen Bojanić, Goran Tuponja i Srđan Milić.

Tokom rasprave postavljena su brojna pitanja i iskazani stavovi i mišljenja, koja su se odnosili na: iznos realizovanih investicija u hotel „As“, dug period izdavanja građevinske dozvole, razloge i efekte potpisivanja Aneksa ugovora kojim su u značajnom dijelu izmjenjene odredbe Ugovora o regulisanju međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji hotela „As“, aktivnosti koje nadležni organi sprovode u cilju praćenja i kontrole investicionih projekata, ulogu Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte i Sekretarijata za razvojne projekte u cjelokupnom procesu.

U odnosu na potencijalni raskid ugovora, poslanike je interesovalo u kojoj mjeri su zaštićeni interesi države, kao i razlozi zbog kojih je došlo do aktiviranja bankarske garancije, za koju se ispostavilo da je nije moguće naplatiti u banci izdavaocu Sberbanci iz Rusije, a povodom koje je Sberbanka obavijestila Ministarstvo održivog razvoja i turizma da istu nije izdala.

Imajući u vidu navedeno, na Odboru je bilo mišljenja da interesi države nijesu u dovoljnoj mjeri zaštićeni u slučaju raskida ugovora i da treba utvrditi personalnu odgovornost za nastalu situaciju, kao i utvrditi da li je poštovana procedura provjere garancije i ostalih adekvatnih dokumenata, koja se prilažu u ovakvim i sličnim projektima.

Takođe, na osnovu Informacije Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte, na Odboru je ukazano da je Komisija za kontrolu, ocjenu i dinamiku investicije u dva navrata izvršila kontrolu na objektu hotela „As“ i konstatovala da zaključno sa novembrom 2014. godine ukupna realizacija grubih građevinskih radova na objektu iznosi oko 5.5 miliona eura, odnosno, da nije uložena predviđena iznos od 7.5 miliona eura, koliko iznosi 50% ukupnih sredstava za fazu I investicionog ulaganja, a što je obaveza definisana Aneksom ugovora. Takođe, ukazano je da je u Izvještaju Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte o realizaciji plana privatizacije za 2010. godinu, izdatog u maju 2011. godine, navedeno da je za hotel „As“ ugovorena investicija u iznosu od 11.248.000 eura, a realizovana u iznosu od oko 45 miliona eura, odnosno da realizacija investicije iznosi 400%.

Na Odboru je ukazano i na definisano pravo Vlade na javnu prodaju, ukoliko dođe do raskida Ugovora o regulisanju međusobnih odnosa učesnika u kupoprodaji hotela „As“.

Detaljna izlaganja učesnika u raspravi, postavljena pitanja i dati odgovori sadržani su u zapisniku sa 138. sjednice Odbora.

Na kraju rasprave, predsjednik Odbora, Aleksandar Damjanović najavio je, u skladu sa članom 77 Poslovnika Skupštine Crne Gore, mogućnost podnošenja predloga zaključaka Odbora Skupštini Crne Gore.

Za izvjestioca Odbora na sjednici Skupštine Crne Gore određen je poslanik Aleksandar Damjanović.

* * *

Sjednica je završena u 11:00 časova.

* * *

Sastavni dio zapisnika čini audio zapis sa sjednice.

Br. 00-63-7/16-

SARADNIK U SEKRETARIJATU ODBORA
Demir Mujević

PREDSJEDNIK ODBORA
mr Aleksandar Damjanović